

รักข้ามพรมแดนสงคราม

ในปี พ.ศ. 2546 ฌอน แบล็คเวลล์ ชาวฟลอริดาอายุยี่สิบเจ็ด อาสาสมัครเข้าทำงานในหน่วยรักษาความปลอดภัยแห่งชาติฟลอริดา เขาถูกส่งตัวไปที่อิรัก ตำแหน่งเจ้าหน้าที่ทหารนาวิกโยธิน มีหน้าที่ลาดตระเวนพื้นที่และดูแลความปลอดภัยของโรงพยาบาล

เวลานั้นกรุงแบกแดดอยู่ในการดูแลของกองทัพอเมริกัน การรบเกิดขึ้นทุกวัน จำนวนคนตายและคนบาดเจ็บทั้งทหารและพลเรือนเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โรงพยาบาลในเมืองขาดแคลนทั้งคนและเครื่องมือ แต่ก็มีอาสาสมัครใหม่ ๆ ปรากฏตัวขึ้นเสมอ และที่นั่นเองเขาได้พบ

หล่อน

หล่อนชื่อ เอห์ตา เป็นแพทย์ชาวอิรักวัยยี่สิบห้า อาสาสมัครทำงานแพทย์ในโรงพยาบาลแห่งนั้น ที่ซึ่งกำลังขาดหมอหญิงเพื่อดูแลคนไข้สตรี

เอห์ตาเติบโตในครอบครัวที่มีฐานะดี หล่อนไม่เคยเห็นชาวอเมริกันมาก่อน ทั้งสองแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง คนละเชื้อชาติ คนละศาสนา คนละสังคม เขาฟังเพลงลูกทุ่งอเมริกัน หล่อนฟังเสียงปลุกระดมของ ชัดดัม ฮุสเซน สิ่งหนึ่งที่ทำให้หล่อนกล้าคุยกับเขาเพราะเขาเป็นคนมีอัธยาศัยดี ชอบช่วยเหลือคน

เมื่อรู้จักกันดีขึ้น ทั้งสองคุยกันเรื่องครอบครัวของทั้งสองฝ่าย และพบว่าทั้งคู่ต่างก็ถูกพ่อทอดทิ้งไปเมื่อยังเล็ก บ่อยครั้งหล่อนนำอาหารมาให้เขา

ครั้งหนึ่งหล่อนบอกเขาว่า พวกหัวรุนแรงจะจับตัวหล่อนไป เนื่องจากหล่อนเป็นผู้หญิงที่ทันสมัยเกินไป เช่น สวมชุด 'ทันสมัย' ซึ่งไม่ตรงกับกฎของศาสนา เคยมีคนขู่ฆ่าหล่อนหากยังสวมชุดอย่างนี้อีก เขายิ้มบอกว่า "ผมไม่โทษพวกเขาหรอก"

หล่อนตกใจว่า "คุณว่าอะไรนะ?"

"ผมเองก็อยากจับตัวคุณไปเหมือนกัน"

หล่อนนิ่งซึ้งไป เขารู้ภายหลังว่าการจับกันแบบนี้เป็นของต้องห้ามในโลกของอาหรับ แล้วทั้งสองก็พบกันเรื่อย ๆ ตลอดสี่เดือนต่อมา

กว่าทั้งสองจะรู้ตัว ก็สายเกินกว่าจะหยุดรักแล้ว

กลางไอแดดร้อนจ้า ณ แผ่นดินทะเลทราย หัวใจสองดวงก็ละลายเป็นดวงเดียว

เขาไปพบกับครอบครัวของหล่อน ขออนุญาตครอบครัวของหล่อนเพื่อจะแต่งงาน แต่อุปสรรคมีมากกว่าความแตกต่างทางเชื้อชาติ วัฒนธรรม ศาสนา

อุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดกลับอยู่ที่กองทัพซึ่งไม่อนุญาตให้เขา
แต่งงานกับหญิงสัญชาติอิรัก

แม้ถูกต่อต้านจากผู้บังคับบัญชา แต่ความรักไม่เคยเข้าใคร
ออกใคร เขายอมเปลี่ยนศาสนา เข้าพิธีเพื่อเป็นมุสลิม

วันหนึ่งในยามเช้าของเดือนสิงหาคม หลังจากผ่านการโจมตีด้วย
จรวดของฝ่ายตรงข้าม กองลาดตระเวนซึ่งมีเขากับเพื่อนก็อ้อมไปยัง
ร้านอาหารแห่งหนึ่ง เขาเดินเข้าไปในสวนเล็ก ๆ หลังร้านอาหาร มีเพื่อน
ทหารสองนายถือปืนเฝ้ายามให้

ที่สวนนั้นหล่อนกับครอบครัวรอเขาอยู่ หล่อนสวมชุดลายดอกไม้
เขาสวมชุดทหาร

ทั้งสองเข้าพิธีแต่งงานที่เร็วที่สุดในโลก การแต่งงานทำในเวลา
ยี่สิบนาที พิธีจบด้วยการจูบที่หน้าผาก แล้วเขาก็กลับฐานทัพไป เขาไม่
ได้พบกับเอิร์ธอีกเลย

เมื่อผู้บังคับบัญชาทราบข่าวนี้ก็โกรธจัด คิดจะนำเขาขึ้นศาลทหารใน
ข้อหาทำให้การรักษาความปลอดภัยหละหลวมในช่วงเข้าพิธีแต่งงาน
เขาถูกกักตัวในฐานทัพ ถูกสั่งห้ามพบกับภรรยาที่เพิ่งแต่งงาน ไม่นาน
กองทัพส่งเขาไปประจำการที่อื่น ในที่สุดก็ส่งเขากลับไปอเมริกา ห่าง
ออกไปเจ็ดพันไมล์จากภรรยา

ขณะเดียวกัน ภรรยาของเขาและครอบครัวถูกคนเชื้อชาติ
เดียวกันขู่ฆ่าโทษฐานที่แต่งงานกับคนนอกศาสนา แม้แต่เพื่อนบางคน
ของหล่อนก็เลิกคบ เพราะกลัวผลกระทบ

หล่อนไม่แน่ใจว่าจะได้พบเขาอีกหรือไม่ หล่อนร้องไห้บ่อย ๆ
เพราะไม่รู้ว่าชะตากรรมของพวกเขาจะเป็นอย่างไร

หล่อนระลึกถึงการออกเดทครั้งแรก เขาพาหล่อนไปที่วิววังของ
ซัดดัม ฮุสเซน เป็นวันที่ดีมากวันหนึ่ง

ภายหลังหล่อนบอกว่า "บางครั้งคุณก็ตกหลุมรักโดยไม่รู้เหตุผล

ฉันคิดว่ามันเป็นชะตากรรมของเรา"

ที่อเมริกา เขาเกือบถูกส่งขึ้นศาลทหารในข้อหา 'ตกหลุมรัก' แต่กองทัพเปลี่ยนใจ เขาถูกปลดประจำการ

หกเดือนต่อมาหลังจากพ้นจากกองทัพ เขาเดินทางไปที่ยูทาห์-เจอร์แดน หาทางนำหล่อนออกมา แต่การพาผู้หญิงคนหนึ่งที่ไม่มีความรู้เส้นทางออกจากพื้นที่สงครามไม่ใช่เรื่องง่าย ตั้งแต่ ๕๐ ปีที่แล้ว เขาไม่อนุญาตให้หมอออกนอกประเทศ

เช้าวันหนึ่ง เอ็ดดาสวมชุดกันกระสุน โบกมือลาจากครอบครัวของหล่อน ไปสู่นาคัตที่ไม่รู้ มีเพียงความรักและความหวัง

หล่อนเดินทางไกลสามร้อยไมล์ผ่านเขตอันตรายของสามเหลี่ยมซุนหนี่ เพื่อไปหาสามีของหล่อน

บางครั้งความรักก็คือปาฏิหาริย์ในตัวมันเอง มันละลายความกลัว ความไม่แน่นอนของชีวิต

ชีวิตของหล่อนยามนี้ก็เช่นที่นักเขียน นักสถิติสตรีชาวอเมริกัน เบล สุกส์ เขียนว่า "ช่วงขณะที่เราเลือกที่จะรัก เราเริ่มเคลื่อนเข้าหาอิสรภาพ"

น้องชายของหล่อนพาหล่อนข้ามพื้นที่สงครามฟาลูยาห์และรามาดิ กินเวลาแปดชั่วโมงไปพบเขายังจุดนัดพบที่ชายแดนอิรักกับเจอร์แดน

ที่ชายแดน ทหารยามเจอร์แดนค้นรถอย่างละเอียดและซักถามหล่อนกับน้องชายถึงสิบ ใช้เวลาสามชั่วโมง จนในที่สุดทหารยามคนหนึ่งก็บอกหล่อนว่า "ผมรู้ว่าคุณเป็นใคร"

ทหารยามจำหล่อนได้จากข่าวหญิงอิรักแต่งงานกับทหารอเมริกัน!

เมื่อนั้นเองที่หล่อนเพิ่งรู้ว่า เรื่องของหล่อนกลายเป็นข่าวที่ใคร ๆ ในเจอร์แดนก็รู้

และข่าวนั้นก็ทำหน้าที่แทนหนังสือเดินทาง! หล่อนได้รับอนุญาต
ให้เดินทางต่อไปถึงจุดนัดพบ

แล้วหล่อนก็เห็นเขา ยืนอยู่ ณ ที่ตรงนั้น เขารอคอยหล่อนอยู่ที่
ชายขอบของจอร์แดนมาโดยตลอด

หล่อนพิณิจรวงนั้น เขาดูแปลกตาจากเดิม เพราะสวมชุดพลเรือน
แต่นัยน์ตาคู่นั้นยังเหมือนเดิม เป็นประกายเจิดจรัสด้วยความรู้สึกที่
หล่อนสัมผัสได้

เขาพิณิจรวงนั้น หล่อนดูแปลกตาจากเดิม เพราะสวมชุดกัน
กระสุนมอมแมม แต่มุมตาคู่นั้นยังส่งประกายเจิดจ้าด้วยความรู้สึก
ที่ท่วมหัวใจของเขา

กลางไอแดดจ้า ณ แผ่นดินทะเลทราย ขวากหนามทั้งปวงแห่งรัก
ก็ละลายหายไป ในสายลมร้อน

หมายเหตุ : เอห์ตากับฌอนอาศัยในจอร์แดนนานหกเดือน จนหล่อนได้รับวีซ่าไป
สหรัฐอเมริกา ปัจจุบันทั้งสองอาศัยอยู่ในฟลอริดา มีลูกสาวคนหนึ่งชื่อ นอร่าห์